

Hız. İsa'nın tekrar yeryüzüne inmesi ve O'na gerçek iman edenlerin ortaya çıkması konusunda Üstad ne diyor?

Bu konuda Üstadımızın fikirlerinin özeti mâhiyetinde olan, iki ayrı risaleden aldığımız kısımları istifadenize arz ediyoruz:

"Âhir zamanda Hazret-i İsa Aleyhisselâm (a.s.) gelecek, şariat-ı Muhammediye (a.s.m.) ile amel edecek.' meâlindeki hâdisin sırrı şudur ki:"

"Âhir zamanda, felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyân-ı küfrîye ve inkâr-ı ulûhiyete karşı, İsevîlik dini tasaffi ederek ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılâp edeceği bir sırada, nasıl ki İsevîlik şahs-ı mânevîsi, vahy-i semâvî kılıcıyla o müthiş dinsizliğin şahs-ı mânevîsini öldürür. Öyle de Hazret-i İsa Aleyhisselâm, İsevîlik şahs-ı mânevîsini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı mânevîsini temsil eden Deccalı öldürür; yani, inkâr-ı ulûhiyet fikrini öldürecek."(1)

"Dördüncü Sualinizin Meâli: Âhir zamanda Hazret-i İsa Aleyhisselâm Deccalı öldürdükten sonra, insanlar ekseriyetle din-i hakka girerler. Halbuki, rivâyetlerde gelmiştir ki, 'Yeryüzünde Allah Allah diyenler bulundukça kıyamet kopmaz.' Böyle umumiyetle imana geldikten sonra nasıl umumiyetle küfre giderler?"

"Elcevap: Hâdis-i sahihte rivâyet edilen, 'Hazret-i İsa Aleyhisselâmın geleceğini ve şariat-ı İslâmiye ile amel edeceğini, Deccalı öldüreceğini' imanı zayıf olanlar istib'âd ediyorlar. Onun hakikati izâh edilse, hiç istib'ad yeri kalmaz. Şöyle ki:"

"O hâdisin ve Süfyan ve Mehdî hakkındaki hadislerin ifâde ettikleri mânâ budur ki: "

"Âhir zamanda, dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

"Birisi: Nifak perdesi altında risâlet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şariat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı, Âl-i Beyt-i Nebvînin silsile-i nurânîsine bağlanan ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek, Âl-i Beytten Muhammed Mehdî isminde bir

zât-ı nuranî, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münâfıkaneyi öldürüp dağıtacaktır."

"İkinci Cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüt eden bir cereyân-ı nemrudâne, gittikçe âhir zamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intişâr ederek kuvvet bulup, Ulûhiyeti inkâr edecek bir dereceye gelir. Nasıl bir pâdişahı tanımayan ve ordudaki zâbitan ve efrad onun askerleri olduğunu kabul etmeyen vahşî bir adam, herkese, her askere bir nevi padişahlık ve bir gûnâ hâkimiyet verir. Öyle de Allah'ı inkâr eden o cereyân efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, ispiirtizma ve manyetizmanın hâdisâtı nevinden müthiş harikalara mazhar olan Deccal ise, daha ileri gidip, cebbârâne surî hükümetini bir nevi rububiyet tasavvur edip ulûhiyetini ilân eder. Bir sineğe mağlûp olan ve bir sineğin kanadını bile icâd edemeyen âciz bir insanın ulûhiyet dâvâ etmesi ne derece ahmakçasına bir maskaralık olduğu malûmdur."

"İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli görüldüğü bir zamanda, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın şahsiyet-i mâneviyesinden ibâret olan hakikî İsevîlik dini zuhur edecek, yani Rahmet-i İlâhi'yenin semâsından nüzul edecek, hâl-i hazır Hıristiyanlık dini o hakikate karşı tasaffi edecek, hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, Hakaik-i İslâmîye ile birleşecek, mânen Hıristiyanlık bir nevi İslâmîyete inkılâp edecektir. Ve Kur'ân'a iktidâ ederek, o İsevîlik şahs-ı mânevîsi tâbi ve İslâmîyet metbû makamında kalacak, din-i hak bu iltihâk neticesinde azîm bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlûp olan İsevîlik ve İslâmîyet, ittihâd neticesinde dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidâdında iken, âlem-i semâvatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsâ Aleyhisselâm, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık, bir Kadîr-i Külli Şeyin vaadine istinâd ederek haber vermiştir."

"Madem haber vermiş, haktır. Madem Kadîr-i Külli Şey vaad etmiş, elbette yapacaktır. Evet, her vakit semâvattan melâikeleri yere gönderen ve bazı vakitte insan suretine vaz' eden (*Hazret-i Cibril'in Dihye suretine girmesi gibi*) ve ruhânîleri âlem-i ervahtan gönderip beşer suretine temessül ettiren, hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misâliyle dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelâl, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmı, İsâ dinine âit en mühim bir hüsn-ü hâtimesi için, değil semâ-i dünyada cesediyle bulunan ve hayatta olan Hazret-i İsâ, belki âlem-i âhiretin en uzak köşesine gitseydi ve hakikaten ölseydi, yine şöyle bir netice-i azîme için ona yeniden ceset giydirip dünyaya göndermek, o Hakîmin hikmetinden uzak değil. Belki onun hikmeti öyle iktizâ ettiği için vâad etmiş ve vâad

ettiği için elbette gönderecek."

"Hazret-i İsâ Aleyhisselâm geldiği vakit, herkes onun hakikî İsâ olduğunu bilmek lâzım değildir. Onun mukarreb ve havassı, nur-u imanla onu tanır. Yoksa, bedâhet derecesinde herkes onu tanımayacaktır."(2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, Birinci Mektup.](#)

(2) bk. [Mektubat, On Beşinci Mektup.](#)